

Orvosi könyvtárosok országos tanácskozása

Az elmúlt hetekben Budapestén rendezték meg az orvosi könyvtárosok és orvostanácsadók IV. országos értekezését. Az értekezlet, amely iránt nagy érdeklődés mutatkozott, elemezte az orvostudományi szakkönyvtárak helyzetét, problémáit, meghatározta a könyvtárak feladatait s foglalkozott a könyvtárosok szakmai továbbképzésének, tapasztalatszerzésének lehetőségeivel.

A Szegedi Orvostudományi Egyetem könyvtárosaiban Zallár Andor, a Központi Könyvtár vezetője, dr. Halasi Antal csoportvezető, Hajdú István, Kukán Géza, a könyvtár munkatársai és Herédi Oszkár, a könyvtár fotolaboratóriumának vezetője képviselte az országos tanácskozást. Zallár Andor, aki az értekezlet plenáris ülésén az előző teendőket látta el, az összevont ülésen előadást is tartott. Az orvosi könyvtárak közötti kapcsolatok együttműködés az orvosi könyvtári hálózatban" címmel. Az értekezlet során felszólalt dr. Halasi Antal, Hajdú István és Kukán Géza is.

L. M. Arhangelszkij professzor szegedi látogatása

Két napot töltött városunkban L. M. Arhangelszkij professzor, az urali Gorkij Egyetem Marxizmus-Leninizmus Tanszékének vezetője. Az atikálai foglalkozó, nemzetközi tekintélynek számító tudós találkozott a Tanárképző Főiskola és a József Attila Tudományegyetem ideológiai tanszékeinek oktatóival. Röviden tájékoztatta a beszélgetés során szegedi kollegáit az 1966-ban Leninvárosban, Moszkvában és Tbilisziában rendezett értekezlet és szociológiai konferenciákról.

Tavaszi hangverseny

Egy év zenei képzésének eredményességéről tett tanúbizonyságot a Tanárképző Főiskola és az I. számú Gyakorló Általános Iskola immár hagyományossá váló közös tavaszi hangversenye május 31-én este a Zenei Művelődési Szakszék hangversenytermében.

Az ének-zenei tagozat harmadik-negyedik osztályosokból álló kisközössége Sinkó Györgyné irányításával Bárdos Kicsinyek kórusából mutatott be nagy részletet. Kénelőző számukat már várakozással felüli siker koronázta, úgy hogy meg kellett ismételnük.

A Mozart-gyermekkorust dr. Baranyi Albertné vezette.

Erdős János vezénylete a Bartók-gyermekkorust, amely a városi úttörő kulturális seregszemlén aranyoklevelet nyert. A nagyobb igényű Bárdos, Bartók és Kodály műveket is lendületesen, tökéletes zenei megformáltsággal interpretálták.

Az esten közreműködtek az ének-zene tanszék oktatói: ihátelelt zongora játékkal Nagy István s átállt, kidolgozott produkcióikkal (Mozart: Levelkettős a Flautó házassága című operából, Mendelssohn: Köszöntés, Oszti dal) Gábor Éva és Veszélyes Gabriella énektandárók.

A Kardos Pál vezénylete kiváló kvalitású női kar ez alkalommal is tisztán és szép élményt nyújtott.

Ifjúsági mozgalmi munka a greifswaldi testvéregyetemen

A József Attila Tudományegyetem KISZ-bizottsága vendégül látta a greifswaldi Erns-Moritz-Arndt Universitát FDJ-vezetőségének háromtagú delegációját. A két vezetőség az előzetes megállapodásnak megfelelően főképp a politikai nevelőmunka kérdéseivel foglalkozott a megbeszéléseken. A tárgyalások sok hasznos tapasztalatot adtak a KISZ politikai munkájának megújításához is.

Ehhez sok gondolatot adott az FDJ-delegációval való eszmecsere. Erdemes közelebbről megismerkedni ezekkel a tapasztalatokkal, az FDJ politikai munkájával.

Az FDJ ez év március 7-én ünnepelte megalakulásának huszadik évfordulóját. S ez a húsz év eredményekben gazdag volt. Az FDJ nevelte azt a fiatal generációt, melynek tagjai ma a Német Demokratikus Köztársaság legfelsőbb párt és állami szerveiben is megtalálhatók, irányítják az idősebb elvtársakkal együtt a szocialista német állam gazdasági és szellemi életét.

Az FDJ tömegszervezet. Egyetlen ifjúsági szervezet, mely egyesíti sorailban az ország fiataljainak nagy részét.

Tagjai elé, a KISZ-hez hasonlóan, a kommunista szakember eszményképét állította.

Ez a cél határozza meg a greifswaldi egyetem FDJ-szervezetének tevékenységét, s elsősorban politikai munkájának tartalmát.

A közelmúltban egy hatalmas, 97 kérdésből álló felmérést készítették, mely, hasonlóan a mi felmérésünkhez, a hallgatóknak a párthoz, a szocializmushoz való viszonyát tette vizsgálat tárgyává.

S egy harmadik témakör, mely a mi felmérésünkben nem szerepelt, s az utóbbi időben talán az egyetemi KISZ-szervezet nevelő munkájában is háttérbe szorult, a hivatástudat kérdéseivel foglalkozott. A kérdésekre név nélkül, mintegy 2500 hallgató adott választ, az egyetemisták kb. 86 százaléka. Az eredmények igen pozitívak: 12 hallgató válaszolt csupán úgy, hogy nem híve a szocializmusnak. A párt, a Német Szocialista Egységpárt politikájával a hallgatók döntő többsége egyet ért. De e kérdésben már valamivel nagyobb az aránya a párt politikáját ellenzőknek.

Az FDJ-delegáció ennek kapcsán két okot említett. Az egyik az, hogy a kapitalista világ hatása itt a legerősebb a szocialista országok közül. A nyugat-német rádió és televízió mindenütt jól vehető, s ez a káros ideológia egyik legfőbb forrása. Ezt a hatást erősítik a turisták is, akik a nyugati államokból, főképp a Német Szövetségi Köztársaságból érkeznek az NDK-ba.

Egy másik ok, amely miatt kétségeik vannak a hallgatóknak a párt politikáját illetően, az az, hogy a hallgatók egy része nem foglalkozik behatóan politikai kérdésekkel, s így a párt politikáját sem értik.

Az FDJ-vezetőség ezért az elkövetkező időszakban fő feladatának tekinti, hogy megértesse az állam és a párt politikáját a hallgatókkal.

Az FDJ-vezetők leszögezték: a párt-szervezet, a pártcsoporthoz segítség nélkül hatékony politikai munkára nem lenne képesek. A pártcsoporthoz és az intézetekhez szervezett FDJ-alapszervezetek között a lehető legszorosabb munkakapcsolat alakult ki a politikai oktatás illetően. A pártcsoporthoz azokat a fiatalokat, akik az adott időszak politikai világit vezetik, konzultációkon készítik föl, s nemcsak a téma összefüggéseit segítik megérteni, hanem felkészítik a fiatal vitavezetőket a lehetsé-

ges eltérő, ellenséges nézetekre is, és ha kell, módszertani és egyéb segítséget is adnak a jobb előkészítés érdekében. E felkészítés rendszeres, minden vita előtt megtörténik, s igen komoly segítséget jelent az FDJ számára.

A lényeg az: az ifjúsági szervezet csoportjainak politikai köréit komoly előkészítés előzi meg, s minden politikai vita eredményében ott az illetékes pártcsoporthoz munkája is.

Ezt természetesen segíti az, hogy az FDJ-alapszervezetek közvetlen és állandó kapcsolatban vannak a pártcsoporthoz, az intézetek szerinti felépítés révén. Ennek következtében a pártcsoporthoz alkalmasnak tudják a politikai nevelés formájaként az egyéni elbeszélgetést is.

Hans-Jürgen Fischer, az FDJ egyetemi vezetőségének másodtitkára, a delegáció vezetője hangsúlyozta: a politikai munka egyik kulcskérdésének tartják a vezetőképzést, s komoly energiát fordítanak erre a területre is. Ennek egyik fő kérdése az elsősőkkel való foglalkozás. Ezt az FDJ egyetemi vezetősége tartja a kezében. Még a tanév megkezdése előtt a felvett hallgatók közül azokat, akiket kijelöltek vezetői posztokra, 6-8 napos tábortáborba hívják, ahol az egyetemi szervezet vezetési módszereivel ismertetik meg őket. Itt készíttik fel leendő feladataikra is őket. A tanév közben, 6-8 hetente, konzultáción beszélnek meg, mit értek el az elmúlt időszakban, mely feladatot sikerült jól elvégezni maradéktalanul. Itt elemzik az elkövetett hibákat is, s megadják a következő időszak feladatait.

A fő cél: az egyetemen megtanítani őket dolgozni, és vezetni egyaránt. Hiszen a középiskolában ha dolgoztak is, a vezetés a tanárok kezében volt. Az ilyen passzív, végrehajtott szerepet betöltő fiatalból kell önállóan dolgozni tudó vezetőt nevelni.

Az elsősőkkel való foglalkozást segíti az, hogy egy alapszervezetben vannak a felsősökkel, s ezek sokat segíthetnek. A felsőéves vezetők továbbképzését biztosítja egyrészt az FDJ központi iskolája, az egyetemi továbbképzés, másrészt pedig az illetékes párt-szervezet, amely főképp a politikai továbbképzésben vesz részt. A német irodalmi intézet FDJ-szervezetének titkára elmondotta, hogy náluk az intézet pártvezetősége határozatot hozott, mely szerint a párttagok számára rendezett továbbképzésen az FDJ-vezetőség is részt vehet.

A párt-szervezetekkel aktív és állandó az együttműködés. A politikai oktatás jelenlegi formáját hatékonyan tartják. A beszélgetés tapasztalatain el lehet tűnődni, vajon egyes karokon: például a bölcsészkaron, a nyelv-nyelv szakos hallgatók esetében nem lenne-e helyes a szakok szerint felépített alapszervezetekkel kísérletezni.

Ugyanígy keresni kellene azokat a formákat, amelyek segítségével a párt segítő tevékenysége, a pártcsoporthoz állandó kapcsolata a KISZ alapszervezetekkel megvalósulhatna. Erősíteni kell e kapcsolatokat, éppen a nevelőmunka hatékonysága érdekében.

Az idén szervezeten megindult patronáló rendszer már ebbe az irányba hat, s bár még egy év sem telt el, az alapszervi vezetők igen komoly kezdeményezésekként jellemzik e támogatást, ami a nevelőmunka javításának útja lesz. A két ifjúsági szervezet delegációi között ez volt az első ilyen megbeszélés. Az eszmecsere igen hasznos volt, s a továbbiakban az ilyen jellegű megbeszélések sok ötletet adhatnak mozgalmi munkánk javításához.

Anderle Adám

Mészáros Rezső:

Mindig, mindenhol, mindenben. Olvasom például a plakátot a film címe alatt — „Korhatár nélkül megtekinthető”. Nem tudom Önök hogy vannak vele, de én nézni szoktam a filmet, sőt néha nagyon is nézni kell, hogy fel tudja az ember fogni mit is néz? — Igen, azzal a két barna szemmel. — Ha továbbra is ez irányban folytatjuk anyanyelvünket, nem fogok meglepődni, ha egy rendhagyó új magyar regényben ezt olvashatom: ...és szombaton este elment Icaékhoz háztüzekintőbe...”

Hallom a villamoson, hogy kiborító volt tegnap este Angyal. Hiába, pechés ember vagyok! Elestem ettől a szellemi tápláléktól is, — elmulasztottam „megtekinthető” Angyalt. Szézületes lehetett, amint éppen borigat!

Kiborulunk

Ha öt percen belül nem iszom egy kávét, kiborulok ettől a sok munkától — mondja Cuki, az anyonhajsolt gépirónó... Öt perc múlva: Kiborítón rosszkávé! — Kiborulunk, ha sít

a Nap, kiborulunk, ha fogatkozok, kiborulunk, ha nem lehet Fecskét kapni, akkor is, ha nem csöhányunk — csupán szolidaritásból. Kiborulunk, ha nem jön el a kislány a randevúra, de akkor, ha eljön — félőrs késéssel. Kiborulunk, ha van pénzünk, megjobban, ha nincs. Kiborulunk, ha kikap a válogatott. Pardon, igazuk van, azért túlozni nem kell — ezen már nem borulunk ki.

De tulajdonképpen, miért is borulunk ki? Csak — És mert ez a divat. Import divat. Node kérem, a divat csak addig divat, amíg egyedül. Mi pedig már túlhaladtuk azt az állapotot, amikor az egyfőre eső kiborulás elérte az egyet. Ideje lenne már kitalálni valami újabbat. De mit? — Ugyan kérem, eldélégnek széles e hazában olyan kiváló találmányokkal megáldott emberek, akik — egy keveske cél-pénz megcsillantása ellenében — mindenre képesek. Még dolgozni is!

Hogy addig ne keressünk újat, amíg meg nem szüntettük a régit? — Ennél mi sem könnyebb. Csupán el kell rendelni, hogy ezentül mindenki boruljon ki!

Testvérlapjaink írják a fesztiválról

„Kiemelt aranyérem Szegeden, ezüstérem Egerben” címmel első oldalas cikkben számolt be az Orvos-egyetem munkatársa az intézmény kulturális munkájának két sikeréről. Főleg az okozott nagy örömet a színjátszóknak, hogy Ezio d'Errico A pad című egyfelvonásosának bemutatásával megelőzték az Egyetemi Színjátszók Világfesztiválján második helyet elért Universitas Együttest, az ELTE színjátszót. Legnagyobb sikerük fokmérője az volt, hogy „a Kamaraszínházra oly jellemző székrecsegés szinte varázslátszerűen megszűnt”, amikor a Timár József irodalmi színpad előadása megkezdődött. Müller Péter író, a Madách Színház dramaturgja, a zsűri elnöke, a szegedi fesztivál elemzője az amatőr színjátszás továbbfejlesztéséről szólal meg a cikkben. Véleménye szerint az egyes színházakban a rendezők és vezető színészek irányításával stúdiókat kellene létrehozni, amelyekben az ilyen fesztiválon felbukkanó tehetségeket képeznék, annak az egy-két együttesnek, amely produkciójával fémjelte ezt a találkozót, módot kellene adni, hogy darabjaikat ne csak néhány alkalommal mutathassák be, hanem rendszeresen felépve, a bevételből továbbfejleszthessék társulatukat.

Az Egyetemi Lapok hasábjain némi nosztalgiai emlékeztet vissza a ciklirő a két évvel ezelőtti teljesebb kulturális fesztiválra, annak pezsgő napjaira, a város is megmozdító bolydulására, amivel minden siker és elismerés mellett mi is egyetérthetünk. A fesztivál nem volt esemény a város életében — olvashatjuk, és elgondolkozunk. Mert ez a fesztivál nemcsak Szeged életében nem volt esemény, de bizony az egyetemi lapok sem túl sokat foglalkoztak vele előzőleg, de utólag sem. Jóformán csak a valamilyen eredményt elért egyetemnek eredményeit írják az egri és szegedi fesztiválokról egy vagy két hasábon összesen körülbelül annyit, amennyit egy készülő szakdolgozatnak szentelnek. A világ-szerte fellendülő amatőr színjátszás úgy látszik, nálunk még nem tudott betörni a kulturális események közé. Az Egyetemi Lapok cikkírójának igaza van akkor, amikor az érdeklődést nem tartja kielégítőnek, és

a jövőben megrendezésre kerülő ilyen jellegű innperegsorozatok tanulságait szolgálhat ez a bírálai, ugyanakkor paradoxonnak hat egy olyan cikkben, mely nagy nap eseményeit egy hasábon hivatalos elmondani úgy, hogy csupán a produkciók címének felsorolására jut hely, valamint néhány nem egészen objektíven értékelő megállapításra.

A túlszűfolt programról írt a Jövő Mernőke Számában, Első díjak Szegeden címmel — Jécsai —. A két budapesti műszaki egyetem sikerrel szerepelt a fesztiválon: a Budapesti Műszaki Egyetem kiemelt arany fokozatot, az EKME arany fokozatot ért el. A cikk általában sikerültnek találja a szegedi eseménysorozatot, ami a túlszűfoltágot illeti, igaza is van. Azok számára, akik több kimagasló produkciót szeretnek volna megnézni, bizonyos fokú csalódást okozott a program az első két nap átgondolatlan zsűfoltásával, és az utolsó delután egy helyre korlátozott műsorával. A produkciók közül a gödöllőiék Weyrauch-előadását emeli ki, valamint a Kertészeti és Szőlészeti Főiskola hallgatói által bemutatott Húsz év című összeállítást.

A Gödöllői Agrártudományi Egyetem lapja, a Mezőgazdasági mernők, mindkét kulturális seregszemléről ugyanazt jelenthette, hiszen intézményünk színjátszó és táncscsoportja egyaránt aranyérmeket szerzett. Az előbbieknél legnagyobb dícséretet az jelenti, hogy szinte csaknem valamennyi lap és néző beszámolt Wolfgang Weyrauch Japan halászok című művének színreviteléről, melyet az előadásukban a zsűri kiemelt aranyéremmel jutalmazott. Ezáltal egy olyan együttes vette el jutalmát, mely a darabválasztás gondolati modernisége mellett a megvalósítás korszerűségével is kitűnt, és meglepően kiforrótt előadást produkált.

Szegedről jöttünk címmel között fényképes kis cikket a Közgazdász az ezüstfokozatos Epeios-akció előadásával kapcsolatban. A mi egyetemünk néhány soros hírt ad a miskolcikai szerepléséről. Így ér véget most már a Fesztivál egyetemi lapjainkban. Talán a legközelebbire már rangjának megfelelőbben figyelnek fel.

Négy év Kubában

Szemét várakozóan függesztli a beszélőre, aztán ő szólal meg. Ajkáról különösen zengenek az indulatokkal telt spanyol szavak. — Hol tanult meg ilyen jól spanyolul? — kérdeztem meg Ravasz Agnést, akit a városunkban tartózkodókubai vendégek tolmácaikként ismertem meg. — 1961-től 1965-ig voltam Kubában. Edesapám a tudományos együttműködés keretében a szocialista tábor e távoli országában dolgozott ebben az időben. Ott kezdtem meg tanulmányaimat is. Orvostanhallgató vagyok, jelenleg harmadéves.

— Nem volt furcsa érzés Kuba földjére lépni? — Gyönyörű érzés volt. Megszerettem a kubai embereket őszinteségükért, udvariasságukért. Az egyetemisták nagyon sokban különböznek az itteniektől. Sokkal aktívabbak, nagyon is tudatában vannak annak, hogy a megváltozott körülmények között is folyik tovább a harc és ebben a harcban feladataik vannak. Pótolni kell azokat, akik elhagyták az országot. — Milyen hasznát veszi nyelvstudásának? — Mivel mint orvostanhallgató sajátítottam el a spanyol nyelvet, itthon hasznomat veszik, ha ven-

dégeink érkeznek, akik a szakmai kérdések után is érdeklődnek.

— Szeretne visszakérülni, ha...?

— Ha végzek, itthon akorok praktizálni, de néhány hétre nagyon szívesen mennék vissza, hogy megegyeser láthassam... Bocsnat! — mondja és már siet is a két kézzel magyarzó vendégek után.

Buza László akadémikus előadása

Május tizenkilencedikén a József Attila Tudományegyetem Allam- és Jogtudományi Kara Tudományos Bizottsága dr. Buza László egyetemi tanár, akadémikus előadásával felolvasó ülést rendezett. A bíraskodás kérdése a nemzetközi jogban című előadás történeti és elméleti áttekintést nyújtott arról az élő és napjainkban is fontos problémáról. A több mint fél évszázados jelentős tudományos és oktatói munka után nyugalmoba vonuló professzor előadásához dr. Bárdos István dr. Nagy Károly és dr. Papp Ignác szőlt hozzá a felolvasó ülésen.